

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Alquímia aventurera

La història. Regne Unit, 1885. Tot pretenent trobar on s'amaga el cofre del fabulós rei Mides, una colla d'aventurers van de Londres a l'illa Regent Prince per tal de fer-se amb el mític tresor.

La pel·lícula. Inspirant-se en la mitologia grega del rei Mides (ja saben, aquell pobre home que tot el que tocava ho convertia en or!), el novel·lista anglès G.P. Taylor s'ha empescat una sèrie d'aventures amb Mariah Mundi, adolescent amb vocació d'Indiana Jones d'anar per casa. *El secreto del cofre de Midas* obre la primera de les (dubtoses) entregues que seguiran, si tot va bé. Jonathan Newman (Londres, 1972) posa imatges acadèmiques a una guió no massa il·lustrats sobre el relat *Mariah Mundi: the Midas Box*. El cas és, però, que el disseny de producció aporta el corresponent, televisiu, sabor victorià, segle dinou, al Londres de Sherlock Holmes i Moriarty; que el càsting té, però, el seu què de *qualité* amb genteta com els Michael Sheen (*The Queen, Frost/Nixon*), Lena Headey (*300, Lo que queda del dia*), Sam Neill (*La caza del octubre rojo, els Jurassic Park*), poca broma!; que l'artefacte filmic s'acull, però, a les inefables aventures emocionants de tota la vida cinèfila; que, però, no hi hauria d'haver marge per a l'avorriment; que... Doncs ni així. És regla d'or no escrita en cinema, que un bon guió

no és cap garantia d'èxit. Ara bé, si el guió, damunt, és tan erràtic com el Messi al Mundial *do Brasil*, aleshores ben cosa es pot fer per evitar el naufragi. Per tant, *El secreto del cofre de Midas* és una d'aquelles pel·lis d'aventures estiuenques que et morts de ganes que et faci botar de la butaca. Té moments, imatges, escenes pletòriques de passadissos egipcis, de trampes mortals, de bon rotllo aventurer, i el que vulguis. Però, ai!

El tema. La família que s'aventu-

El secreto del cofre de Midas

Director: Jonathan Newman. Intèrprets: Sam Neill, Lena Headey. Regne Unit-Espanya, 2013. 95'.
JC Alpicat. 14 juliol.

ra unida, mai no farà figa.

La imatge. L'adolescent Mariah Mundi enfrontant-se, a tomba oberta i amb l'escut aurífer, contra el malvadíssim Luger.

La frase. "La lleialtat serà el teu escut quan la resta caigui al teu costat, però ningú mai no t'adreçarà com l'or", sentència la mare. Ni el cínic Miquel Iceta no ho hauria clavet millor, oi, camarada Ros?

La recomanació. Cinèfils esforçats, de pedra picada, amb ganes d'empassar-s'ho tot, d'aventurar-se del tot.